

נשים יפות בעולם כולו יודעות, כי...

בעזרת שום תכשיר חדש
או ישן לא תחזיק תסרוקתך

כל כך הרבה שעות -
כל כך הרבה ימים
כל כך הרבה לילות

כמו ב"ספריינט" של הלן קרטיס

"Regular" - לשיער רגיל ושמן
"Strong" - לשיער רך ודק

spray net Helene Curtis

יצרני "פרוטון" הלכה והשפתון לאנינות הטעם

בית הספר לטכנולוגיה מיסודה של המכללה הפוליטכנית

נמשכת ההרשמה ללימודי יום חד-שנתיים במיקצועות:

סרטוט בניין ואדריכלי
ריהוט ועיצוב פנים

פרטים והרשמה:

מוסדות המכללה הפוליטכנית, רחוב המסגר מס' 62, בכל
יום בין השעות 8.00 בבוקר עד 7.00 בערב (טלפון 36487).

הלימודים יתקיימו בתל-אביב ויפתחו בספטמבר 1963.

הופיע בהוצאת "לדוד"

"בתחנה"

קינן • מאת עמוס קינן • מאת עמוס קינן • מאת עמוס

לא סיפור, לא רומאן, לא שיר.

כן סיפור, כן רומאן, כן שיר, ומה זה חשוב, בעצם? בתחנה יכול הכל לקרות. אשת המושל, על נבעות החול, צופה אל הים השחור, המהפכנים צועדים גומסמיות, המון שונאים אורב לעוט. בחורשה, ליד המעיין, ירח עולה מכין צמרות העצים.

בשרה הקרב נקצרים כל הידורים. הם כורעים נופלים שרורים בין שביצי הרגל. אין למי לספר את כל הסיפורים ללא התחלה וללא סוף. אין למי לומר את כל השירים העצובים.

או מה יהיה?

התחנה משתרעת לכל מלא העין. הכל עובר בתחנה. הכל יוצא מתחנה. הכל מניע לתחנה. ובשרת הפנסים הארוכה הארוכה דמות שחווה מידה אבן בפנס. עד מתי?

"בתחנה" נכתב בפאריס, על ידי ישראלי.

רחובותיה של פאריס, הלום נבעות החול של ארץ-ישראל. חוסי הים התיכון בלילה, ניהוח תפוחי הוהב רוח השושנים והסילוטות התמירות של ברושי טוסקאנה. שדות תעופה שוממים בלילה, הדממה מסביב, ציצור הצרצורים. מיהי הנערה המתרחקת מהמוז, ובירה אך מוודה אחת קטנה?

תם הסיבוב הראשון.

האזרח הפשוט מאמין למחשלה. כשהמחשלה אומרת שנלזבקה, לא היה נאצי, אז הוא מאמין לזה.

אומרים שיש אצלנו "Schuldcomplex" (הסביב-אשמה), אבל באמת יש אצלנו רק "Entschuldigungscomplex" (תסביב התנצלות).

מה יונת החיטוט בעבר? זה לא יביא לשום עתיד. כשאומרים לנוער כל הזמן, זה מה שנעשה ליהודים? אז מתחילים לשאול: אולי היהודים בכל זאת עשו משהו נגד גרמניה? צריכים פשוט להפסיק לדבר על העבר, ולתת לנוער הגרמני הודמנות להתפתח באופן חופשי, בלי קשר עם העבר.

אני לא מאמין כי בעולם יש דאגה ופחד מפני גרמניה. שמענו שיש ביקורת, אבל לא דאגה.

זה נכון שאנחנו לא עושים כלום. כששיכור אומר באיזה בית-מרוח, היסטר צדק בהחלט, חבל שלא הכניסו את כל היהודים לתאי-הגזים, מה אנחנו עושים? אנחנו מסתלקים. אם מישהו קם נגד גילויים של נאציזם, הוא נחשב לאדם אמיץ. מדוע דרוש לזה אומץ? ואם מישהו אומד שלא הכל בסדר, שלא די בפלא כלכלי, שיש צורך בהתעוררות רוחנית, אז חושבים אותו ליוצא-דופן, לסיפוס תמהוני.

„אבל לא היתה מהפכה אנטי-נאצית!“

ערב לפני כן השתתפתי בשיחה דומה במעון הסטודנטים של האמבורג. נכחו כעשרה איש ואשה, שנאמר עליהם כי הם הסטודנטים בעלי העירונות המדינית והציבורית הרבה ביותר באוניברסיטה (יש לנו 6000 סטודנטים, רק 400 מהם שייכים למפלגות, ו-300 מאלה

הדור הצעיר: האם צריכים לחטט בעבר?

הם (ראשי-עץ!) היתה זאת העילית של הנוער האקדמאי בעיר הגדולה ביותר של הקהילה הפדרלית — עשרה ראשים פתוחים, ממדרגה ראשונה.

גם שם הפמדתי לדיון את השאלה: מדוע נותנים לנאצים החוקים לתפוס מישרות מרכזיות בכל מערכות המדינה והציבור? (באותה שעה התנהל בגרמניה משטר-ריגול סנסציוני, בו נתגלה כי צמרת הש"ב הגרמני מורכבת מחבריו של אדולף אייכמן, קציני ס"ס בכירים שעבדו עם אייכמן במשרד הראשי לבטחון הרייך).

התשובה היתה: אין אחריים. כל מי שיש לו ידע כלשהו בעניין המימשל והמינהל, שירת גם בימי הנאצים. אילו סילקנו את כולם, היינו נשארים ללא ממשה. הלא אייכמן להפקיד את מנגנון המדינה בידי צעירים חסרי-ניסיון!

מדוע לא? קראתי. אנחנו בישראל הקמנו מדינה יש מאין. יצרנו בין-לילה צמרת שלמה של מניסטררים, גנרלים, שגרירים, פקידים בכירים וראשי-שרותים, שלא היה להם שום ניסיון ממשלי.

הצבעתי על דוגמה נוספת: המהפכה הבולשביקית ברוסיה. גם שם קם בין-לילה מינהל חדש, צבא חדש וחברה חדשה. פה ושם השתמשו במומחים מן הבייסטר הישן, אך לא נתנו להם שלטון, וסילקו אותם בהקדם האפשרי. והי מהפכה אמיתית.

והנה, אצלכם, לא היתה שום מהפכה כזאת. ב-1945 היו צריכים לומר: כל מי שתסס עמדה כלשהי ברייך השלישי, באיזה שטח ציבורי שהוא, משולל לכל ימי חייו זכויות אזרחיות. אין הוא יכול לכהן, להיבחר או לתפוס עמדה בחיי הציבור. זה לא נעשה. עכשיו רואים כי מפקדי עוצבות-מיבצע הפכו בינתיים ממקדי מישטרה, שגרירים נאציים ככהנים בכירות העולם, ראשי הס"ס מנהלים את שרות-הבטחון והאיש שאסף את שיני-ההוב של סבוחי אושחיי נתגלה כמנהל כללי של מיניסטריון בבון! מדוע?

התשובה שניתנה לי על שאלה זו היתה אחת המעניינות ביותר ששמעתי ארעם על נושא זה.

אבל בגרמניה לא היתה שום מהפכה! הפליט אחד מראשי הסטודנטים, היתה תבוסה. הארץ נכבשה בידי הצבאות המנצחים. אלה עשו בה, במשך כמה שנים, ככתוך שלהם. דחק באותה תקופה מברעת, כשהיו צריכים להקים יסודות חדשים, לא היתה כלל אופה גרמנית בנמצא. לא היה לה רוח, לא היה לה ביטוי, לא היה לה אירגון. היו מיליוני גרמנים, אבל לא היתה אומה גרמנית. ממילא לא היתה יכולה להתבצע מהפכה אמיתית. הטיהור, במידה שבכלל היה כזה, ניכפה על גרמניה מלמעלה, על-ידי המנצחים. והוא לא בא מבנים.

חוקי מזה, הוסיף סטודנט שני, היה רעב נורא. הבתים נהרסו. החיילים היו בשבי. כל אחי מהורינו היה כה עסוק במציאת פתילחם וחרור, כך שלא היה איכפת לו מה קורה במדינה!

והי נקודה שרבים מן המומחים לענייני גרמניה מתעלמים ממנה, דחקא מפני שהיא כליכך בולטת: שמעולם לא היתה בגרמניה המערבית מהפכה אנטי-נאצית. לכן גם לא הפכו גיבורי 20 ביולי, שניתלו על-ידי קלנסי הימלר על חיות-איטליו, לסמלים לאומיים. לכן יכולים הנאצים לחזור.

הנאצים חזרו. האם חוזר גם הנאציזם? היתכן נאציזם חדש בגרמניה? על כך ישיב אורי אבנרי כמאמר הבא בסדרה זו.